

Spektar ishrane *Esox lucius* L., *Stizostedion lucioperca* L. i *Silurus glanis* L. u srednjem toku reke Save*

P. Veljović

Izvod

U radu je obrađen spektar i intenzitet ishrane štuka, smuđa i soma u srednjem toku Save. Sve tri vrste ishranju ishranu »korovskim« vrstama riba i time vrše dominantnu ulogu u ovom ekosistemu.

UVOD

U cilju racionalne eksploatacije ribljih populacija vodenih voda i bližeg sagledavanja mesta i uloge grabežljivih riba, u kompleksu složenih lanaca ishranjenih bazena, analiziran je spektar ishrane negrabežljivih ribljih vrsta (štuka, smuđ, som) u srednjem toku reke Save.

Analizeći od činjenice da sva tri grabežljivca ispoljavaju veću brojnost (Veljović, 1981) od ostalih grabežljivih riba ovog dela reke Save, želeli smo utvrditi kakav je efekat analiziranog oblika predatorstva na dinamiku i strukturu postojećih ribljih populacija.

Predrag Veljović, Agronomski fakultet Čačak.
Održan na VI kongresu biologa Jugoslavije u Novom

MATERIJAL I METOD RADA

Sakupljanje i obrada materijala za ovu analizu obavljeno je tokom 1981. i 1982. godine. Obraden je region srednjeg toka reke Save, na potezu Slavonski Brod — Sremska Mitrovica.

Korišten je elektroagregat tipa »Sabo 660« i povlačne mreže kao i mreže stajačice različite gustine. Osim toga upotrebljavana je i ostala ribolovna tehnika. U analizu utvršten je i materijal odnosno ulov privrednih i sportskih ribolovaca.

Na svakom analiziranom primerku, mereno je: totalna dužina tela, dužina glave, širina usta, visina tela, i dužina crevnog trakta. To su morfološki karakteri od kojih zavisi spektar ishrane i selekciono dejstvo posmatranih grabežljivaca na rible populacije.

Analizom sadržaja želuca registrovano je: vrsta plena, veličina plena, broj pojedinih primeraka, i stepen ispunjenosti želuca. Na osnovu tako dobijenih podataka koji su i statistički obrađeni i analizirani metodom Fortunatova (1963), dobijen je potpun uvid u sezonsku dinamiku ishrane sva tri grabežljivca.

REZULTATI ISTRAŽIVANJA I DISKUSIJA

Rezultate ove analize karakterišu podaci izneti u tab. 1, tab. 2 i tab. 3. ovog rada. Iz podataka (tab. 1) vidljivo je, da sva tri grabežljivca u srednjem toku reke Save, baziraju svoju ishranu na prisustvu drugih vrsta riba. U spektru ishrane štuke, na ribe otpada 92,30% a na predstavnike drugih životinjskih vrsta, svega 7,70%. Za razliku od štuke, u istom periodu osmatranja, smuđ konzumira isključivo riblju hranu. Istovremeno som je konzumirao 54% ribe, i 46% ostale životinske vrste.

Da ribe predstavljaju primarnu komponentu u ishrani sva tri grabežljivca konstatovalo je više autora: Ivanova, M. N. (1969); Kubrak, I. F. (1970); Fortunatova, K. R. Popova, O. A. (1973). Naši podaci u reci Savi veoma su bliski podacima do kojih su došli: Ivanova, M. N. (1970); Lugovaja (1967); Fortunatova, K. R. (1963), i dr., ispitivanjem ove pojave u nizu ekosistema, (kao Dnjepr-Obu, Jeniseju i Delti Volge). Utvrđili su da štuka konzumira čak 56 vrsta riba iz sastava ihtiofaune, dok se preostalih 38,5% godišnjih potreba u hrani odnosi na predstavnike drugih životinjskih vrsta (račušći, žabe, punoglavci, i larve raznih insekata).

Istovremeno, u spektru ishrane *Stizostedion lucioperca* L., ribe su bile zastupljene čak sa 98%, a predstavnici drugih životinjskih vrsta, samo sa 2%. Takođe, na riblju ishranu soma, otpada 85,9%, a na konzumiranje ribnih objekata svega 14,1%.

Obzirom da *Esox lucius* L., *Stizostedion lucioperca* L., i *Silurus glanis* L., spadaju u grabežljivce vrebajućeg tipa Fortunatova, (1963), u najviše slučajevima imaju sličan spektar ishrane. Naše istraživanje je pokazalo (tab. 1), da među njima ipak postoje razlike u ishrani. To je uslovljeno pre svega razlikama u njihovim morfoekološkim osobinama, i prostornim rasporedom u biotopu.

U reci Savi od 35 prisutnih ribljih vrsta (Veljović, 1981) štuka konzumira 25 vrsta, smuđ, samo 22 riblje vrste, a som 27 ribljih vrsta. Specifičnost u ishrani štuke karakterišu sledeći podaci: Ovaj grabežljivac najčešće konzumira »korovske« riblje vrste, a posebno vrstu *Leucaspis delineatus* L — (32%) i *Aramis ballerus* L.. (19,3%). To su istovremeno predstavnici ihtiofaune koji imaju karakter vrlo čestog sretanja u njenom želucu.

Osobina čestog sretanja u želucu štuke, karakteristična je za svega 7 vrsta riba, među kojima su tri vrste »korovske« (sunčanica, karas i crvenperka), a preostale 4 riblje vrste se koriste ribolovom (skobalj, štuka, jezar, i bandar). Sve ostale riblje vrste, registrovane kao plen štuke, zatim i neribni objekti, imaju karakter retkog sretanja u njenoj ishrani, i niske su procentualne zastupljenosti. To su uglavnom ribe od drugostepenog privrednog značaja, i neribni objekti, žabe i punoglavci.

Sastav hrane (*Stizostedion lucioperca* L. u ovom delu ekosistema, razlikuje se od spektra ishrane štuke (tab. 1), jer ovaj grabežljivac, kao najvažniji hranivi objekt koristi riblju vrstu *Aramis ballerus* L. sa 25,3%

zastupljenosti u želucu. Značajna je u njegovoj ishrani i vrsta *Gobio gobio* L. (19,3%), ali i kanibalistička hrana za koju otpada 16,9%. Karakter čestog sretanja u želucu smuđa, odnosi se na 8 ribljih vrsta. Od toga 2 vrste su »korovske« (belka i crvenperka), a preostalih 6 vrsta riba imaju značaj za ribolov (mrena, krupatica, bandar, grgeč, landov, manjić). Preostali 11 ribljih vrsta registrovanih kao plen smuđa, imaju karakter retkog sretanja u želucu, i uglavnom su ribe od drugostepenog privrednog značaja (tab. 1).

Što se tiče karaktera ishrane *Silurus glanis* L. u ovom delu ekosistema na svoju ishranu uglavnom baziра na konzumiranju »korovskih« vrsta riba. To se pre svega odnosi na *Scardinius erythrophthalmus* L. (57%), *Alburnus ballerus* L. (37%) i *Gobio gobio* L. (14%). Učešće neribnih objekata u ishrani ovog grabežljivca ima izuzetan značaj, posebno raznih vrsta žaba na koje otpada (30%), zatim rakušaca (14%), sišara (1%) i ptica (1%).

Prema tome rezultati ovog istraživanja potvrđuju ranije konstatovanu činjenicu od strane: Fortunatova (1961); Pihu (1969); Veljović (1981) da su sitne »korovske« vrste riba i riblji mlađi osnovni hranivi objekti grabežljivih riba. Izuzetno, u ishrani soma, osim sitnih »korovskih« vrsta riba sreću se i krupnije riblje vrste.

Što se tiče sezonske dinamike ishrane ispitivanih grabežljivaca (tab. 1, tab. 2) utvrđeno je, da sa sezonskom promenom kvalitativnog sastava hrane, veličine koncentracije plena, sva tri grabežljivca menjaju dinamiku svoje ishrane i interes za određenom vrstom žrtve. Sudeći prema stepenu ispunjenosti želuca (tab. 3) štuka ispoljava najveći intenzitet ishrane tokom letnje sezone (82,5%), a najmanji u sezoni proljeće (66,6%). U isto vreme, smuđ je bio najaktivniji u proljeće (85,1%), a najslabije aktivan tokom jeseni (50,3%). Som ima velike potrebe za hranom u jesenjem periodu (84%), i dosta niske tokom leta, svega 59%.

Interes grabežljivaca prema pojedinim vrstama riba bio je različit (tab. 1). Tako npr. štuka u sve tri sezone posmatranja najčešće konzumira belku: *Leucaspis delineatus* L., jer je ova vrsta ribe po kvantitativnoj zastupljenosti najbrojnija u ekosistemu (Veljović 1981). U proljeće iz njenog jelovnika odsustvuje: krupatica, grgeč, crnooka deverika, i nosara. To se odnosi i na neribne objekte: U leto iz jelovnika štuke izostaju, još i smuđ, krupatica, balavac, mali vretenac, klen, crnooka deverika, i kečiga. Druge životinjske vrste predstavljene su, rakušcima (0,6%). Jesenja sezona se također karakteriše odsustvom većeg broja ribljih vrsta iz jelovnika štuke, ali su predstavnici drugih životinjskih vrsta zastupljeni u nešto većem procentu (tab. 1).

U spektru ishrane *Stizostedion lucioperca* L. (tab. 1) tokom sve tri sezone posmatranja odsustvuju: sabljaka, deverika, klen, i kečiga. U proljeće ovaj grabežljivac najviše konzumira: kečigu, grgeča, i krkušu, a najmanje, malog vretenca. U leto njegovu hrana uglavnom sačinjavaju kečiga, belka, krkuša i krupatica.

Tab. 1. Spektar ishrane i stepen sretanja komponenata hrane u želucu *Esox lucius* L., *Stizostedion lucioperca* L. i *Silurus glanis* L. u srednjem toku reke Save.

VRSTA PLENA	<i>Esox lucius</i> L.						<i>Stizostedion lucioperca</i> L.						<i>Silurus glanis</i> L.					
	% proleće leto jesen			step. sretanja rečko često vr. često			% proleće leto jesen			step. sretanja rečko često vr. često			% proleće leto jesen			step. sretanja rečko često vr. često		
	proleće	leto	jesen	rečko	često	vr. često	proleće	leto	jesen	rečko	često	vr. često	proleće	leto	jesen	rečko	često	vr. često
Belka	13,3	8,6	10,1	32,0		+++	2,6	6,6	1,3	10,6	++	++	11	4	3	18	+++	+++
Kesega	8,0	6,7	4,6	19,3		+++	9,3	12,0	4,0	25,3	++	++	14	11	12	37	+++	+++
Mrena	2,1	2,6	8,6	13,3		+++	4,0	3,3	4,6	12,0	++	++	1	2	10	13	++	++
Crvenperka	4,6	2,6	4,1	11,3	++		2,6	3,3	1,3	7,3	++	++	20	13	24	57	+++	+++
Skobalj	4,6	7,4	0,6	12,0	++		1,4	3,3	1,3	6,0	+		12	2	1	15	++	++
Bandar	2,6	5,3	4,1	12,0	++		4,6	3,3	0,6	8,6	+		1	1	—	2	+	
Sabljarka	4,0	4,6	2,0	10,6	++		—	—	—	—			3	0,5	2	5,5	+	++
Štuka	1,3	2,6	5,3	9,3	++		4,0	—	—	4,0	+		2	0,5	8	10,5	++	++
Jezzar-Jaz	2,6	4,0	1,3	8,0	++		2,6	2	0,6	5,2	+		1	3	1	5	+	
Sunčanica	2,0	5,3	1,0	8,3	++		4,0	2,6	0,6	6,6	+		2	2	2	6	+	
Karas	1,3	3,3	4,1	8,6	++		2,0	—	3,1	5,1	+		—	—	1	1	+	
Krkuša	—	3,3	2,7	6,0	+		6,7	5,3	7,3	19,3	++	++	1	3	10	14,0	+++	+++
Bodorka	4,0	2,0	—	6,0	+		2,1	2,6	0,6	5,3	+		3	1	1	5,0	+	
Klenič	0,6	1,3	0,6	2,6	+		2,6	4,0	—	6,6	+		0,5	—	—	0,5	+	
Smuđ	0,6	—	2,0	2,6	+		5,4	2,3	8,2	16,9	++	++	1	3	2	6,0	+	
Krupatica	2,0	—	—	2,0	+		—	4,2	6,1	10,3	++		4	1	—	5,0	+	
Grgeč	—	5,3	4,7	8,0	++		8,5	3,4	2,5	14,0	++	++	1	—	—	1,0	+	
Bucov	1,3	0,6	2,1	3,9	+		—	1,0	3,8	4,8	+		—	—	—	—	+	
Landov	2,3	2,0	—	4,3	+		2,1	6,1	1,2	9,4	++		—	—	0,5	0,5	1,0	++
Balavac	1,3	—	—	1,3	+		—	—	3,1	3,1	+		—	—	0,5	0,5	1,0	++
Kočić	—	—	—	—	—		1,3	2,6	—	3,9	+		3	—	—	—	3,0	+
Manjić	2,0	—	—	2,0	+		—	4,2	3,3	7,5	++		—	—	—	—	—	
Deverika	2,6	1,3	—	3,9	+		—	—	—	—			0,5	3	—	—	3,5	+
Crn. deverika	—	—	—	—	—		—	—	—	—			—	—	—	—	—	
Klen	2,0	—	2,7	2,9	+		2,1	3,4	—	5,5	+		—	—	2	8	++	
Šljivar	—	1,3	—	1,3	+		—	—	—	—			1	5	2	8	+++	
Kečiga	4,0	—	—	4,0	+		—	—	—	—			1	11	1	13	+++	
Rakušci	—	0,6	1,3	2,9	+		—	—	—	—			4	2	8	14	+++	
Zabe	—	—	—	1,0	1,0	+	—	—	—	—			10	13	7	30	+++	
Ptice	—	—	—	—	—		—	—	—	—			1	—	—	1	+	
Sisari	—	—	—	—	—		—	—	—	—			—	1	—	1	+	

Tabela br. 2: Prosečne vrednosti apsolutnih i relativnih razmara nekih karaktera analiziranih predatora u pojedinog plena u srednjem toku reke Save

Vrsta predatora	Apsolutne razmere predatora (10^2) m.						Relativne razmere predatora (%)			Relativne razmere plena (%)	
	dužina tela	dužina glave	širina usta	visina tela	dužina creva	dužina creva	dužina glave	širina usta	tela	dužina tela (10^{-2})	
Esox lucius L.	38,0	10,5	4,2	6,1	35,0	92,0	27,6	40,0	16,05	9,0	23,6
Stizostedion lucioperca L.	49,0	13,4	5,3	9,2	37,0	75,0	27,3	39,5	18,7	12,0	25,3
Silurus glanis L.	86	10 cm	15 cm	10 cm	7,0 cm	69,7	17,4	36,6	8,14	13,2	15,35

Tabela br. 3: Ispunjenočrvnog trakta E. lucius L., Stizostedion lucioperca L., Silurus glanis L., u srednjem toku reke Save

Ispunjenočrvnog trakta (%)	Esox lucius L.			Stizostedion lucioperca L.			Silurus glanis L.		
	proleće	leto	jesen	proleće	leto	jesen	proleće	leto	jesen
polupraz.	24,0	28,5	28,3	32,4	17,9	20,5	40,0	32,0	51,0
prazan	33,4	17,5	28,1	15,9	21,9	49,7	24,0	31,0	12,0
pun	42,6	54,0	44,6	52,7	61,2	29,8	36,0	27,0	33,0
ukupno	66,6	82,5	71,9	85,1	79,1	50,3	76,0	59,0	84,0

Iz jelovnika *Silurus glanis L.* u proleće izostaju 5 ribljih vrsta (tab. 1), a u letu i jesen, čak 8 vrsta riba. U sezonskoj dinamici ishrane ovog grabežljivca, značajno je istaći crvenperku, kao najčešće konzumirani plen. Na konzumiranje crvenperki otpada, čitavih 57% njegove ishrane.

Dobijeni rezultati u pogledu spektra ishrane ispitivanih grabežljivaca u srednjem toku reke Save, uglavnom ispoljavaju izvesnu podudarnost sa podacima u literaturi, ali su evidentne i određene razlike. Tako, npr. Fortuna tova, Popova (1973) ukazuju da ovi grabežljivci u delti Volge, osim što vrše pritisak na »korovske« vrste riba i neribne objekte, konzumiraju i ribe od prvostepenog ekonomskog značaja. Takođe, isti autori ističu da se štuka najintenzivnije hrani tokom proleće i jeseni a smuđ u proleće i letu, dok je som najaktivniji u proleće i jesen.

Izvesno neslaganje naših rezultata sa podacima u literaturi može se protumačiti razlikama u hidrološkom i termičkom režimu upoređivanih lokaliteta, kao i razlikama u sastavu njihove ihtiofaune i drugih komponenta sredine.

Deo istraživanja usmeren na ispitivanje morfoekoloških osobina, štuke, smuđa i soma, koje su od presudnog značaja u izboru žrtvi određenih dimenzija, iznet je u (tab. 2) ovog rada. Prema dobijenim rezultatima, utvrđeno je, da sa porastom razmara predatora raste i njihova mogućnost izbora žrtvi većih dimenzija. Sva

tri grabežljivca uglavnom konzumiraju sitne mlađe be, izuzetno, som konzumira i krupne primerke. Prosječna dužina tela pojedenih žrtvi ima različite vrednosti u odnosu na vrstu grabežljivca. U odnosu na štuku ta vrednost iznosi $X = 9$ cm., dok je na primeru smuda, $X = 12$ cm., i u pogledu soma, $X = 13,2$ cm. To su svakako vrednosti veoma bliske optimalnoj veličini žrtve slatkovodnih grabežljivaca koja prema Popova, O.A. (1967) iznosi 8—15 cm.

Istovremeno naša analiza je pokazala da i osnovni morfološki karakteri sva tri grabežljivca, koji direktno određuju stepen dostupnosti žrtve, samim tim, i selektivno dejstvo, imaju vrednosti karakteristične za danu vrstu (tab. 2).

ZAKLJUČAK

Istraživanjem spektra ishrane najvećih grabežljivih vrsta riba srednjeg toka reke Save (štuka, smuđ, som) došli smo do sledećih zaključaka: 1. Sva tri grabežljivca uglavnom baziraju ishranu na konzumiranju sitnih »korovskih« ribljih vrsta, i riba od drugostepenog privrednog značaja. Osim riblje komponente u njihovoj ishrani srećemo i predstavnike drugih vrsta životinja (rakušci, punogradci, žabe, ptice, sisari). Ova komponenta ima karakter dopunske hrane, mada u ishrani soma učestvuje, čak sa 46%. 2. Od 35 prisutnih vrsta riba u ekosistemu Veljović P. (1981), štuka konzu-

mira 25 ribljih vrsta, smuđ, 22 vrste, a som, 27 vrsta riba. Stepen vrlo čestog sretanja u želucu štuke odnosi se na dve vrste riba: *Leucaspis delineatus* L. (32%) i *Aramis ballerus* L. (19,3%). Osobinu čestog sretanja u njenom želucu ispoljava 7 vrsta riba (tab. 1). Od toga, 4 riblje vrste su od značaja za ribolov. Sve ostale riblje vrste i neribni objekti registrovani kao njen plen, imaju karakter retkog sretanja u želucu. 3. Provorazredni značaj u ishrani smuđa i stepen vrlo čestog sretanja u želucu, odnosi se na riblje vrste: *Aramis ballerus* L. (25,3%) i *Gobio gobio* L. (19,3%). Stepen čestog sretanja karakteriše 8 vrsta riba (tab. 1). Na kanibalističku ishranu otpada 16,9%, a na ishranu predstavniciima drugih životinjskih vrsta, svega 2%. Najveći značaj u ishrani soma imaju: *Scardinius erythrophthalmus* L. (57%), *Aramis ballerus* L. (37%), i *Gobio gobio* L. (14%). Veliko je učešće u njegovoj ishrani predstavnika drugih vrsta životinja, na koje otpada, 46%. 5. Što se tiče sezonske dinamike ishrane ispitivanih grabežljivaca, utvrđeno je, da sa sezonskim promenom kvalitativnim sastava hrane, veličine i koncentracije plena, sva tri grabežljivca menjaju dinamiku svoje ishrane, i interes za određenom vrtom žrte (tab. 1) i (tab. 2). Međutim, štuka se najintenzivije hrani, tokom leta (82,5%), a smuđ, za vreme proleća (85,1%), dok je som, bio najaktivniji u jesenjem periodu (84%). 5. Deo istraživanja usmeren na analizu stanja morfoloških karaktera štuke, smuđa, i soma, ukazuje: da sa porastom razmora predatora, raste i mogućnost konzumiranja žrtvi većih dimenzija. Prosečne razmere pojedenog plena variraju između 9 cm i 13,2 cm. To je veoma blisko optimalnoj veličini žrtve slatkovodnih grabežljivaca.

SAŽETAK

U radu je obrađen utjecaj predatorstva štuke, smuđa i soma na dinamiku i strukturu postojećih ribljih populacija, osobito riba komercijalno značajnih u srednjem toku rijeke Save.

Utvrđeno je da sva tri grabežljivca baziraju ishranu na drugim ribljim vrstama prvenstveno »korovskim« ribe su od primarnog značaja. Konzumiranjem svih riba grabežljivci vrše biomelioracionu ulogu u ekosistemu Save, jer eliminišu biotičke konkurenate u srednjem toku rijeke Save.

Stanje morfometrijskih karaktera predatorskih vrsta razlikuje se u granicama za ove vrste grabežljivaca. Predatorskoj selekciji najčešće podležu sitniji primereni riba, koji su prema stepenu brojnosti uglavnom dominantni ili dosta brojni.

Summary

FOOD SPECTAR OF ESOX LUCIUS L., STIZOSTADION LUCIOPERCA L., AND SILURUS GLANIS L. IN THE MIDDLE FLOW OF THE RIVER SAVA

This paper discusses the predatory influence of the pike, pike-perch and sheat-fish on the structure and dynamics of the existing fish population, particularly the commercially important fish in the middle flow of the Sava River. It was established that all 3 predators base their food on other fish species, primarily »wild fish«. They also consume other fish species however »wild fish« fish are of primary significance. In consuming these fish the predators perform a biomeliorative role in the ecosystem of the Sava, because they eliminate the biological competitors in the food of the commercially significant fish species. The morphometrical characters of predator species are in the range of these species. The predatory selection is most often stronger on smaller fish, which are, according to the percentage number, mainly dominant or quite numerous.

LITERATURA

- Fortunatova, K. R. (1963): Povedenie hiščnih rib. v zavisnosti ot ekologiji piščevih organizmov. Trudbi. IN-ta Morfologii životnih-AN SSSR. Vip. 42.
- Fortunatova, K. R. (1961): O karakteru vzdejstvia hiščnih rib na strukturu promislowych rib. Tr. sovešenij po dinamike čislenosti rib. Izd-vo. AN SSSR. Moskva.
- Fortunatova, K. R., Popova, O. A. (1973): Pitanje i piščevie vzaimootněsenija hiščnih rib v delti Volge. Izd-vo. Moskva.
- Ivanova, M. N. (1969): O povedenii hiščnih rib vo vremja nagula. Vopr. iht., Vip. 4.
- Ivanova, M. N. (1970): O vlijaniji povedenja žertv, na sposob ohotbi i sostav pišči hišnika — Inform. bjul. IN-ta biologii vnutrenih voda, No 5.
- Kubrak, I. F. (1970): O roste i pitanii ščuke Kurčuganskogo limana. — Biologičeskie resuri vodoemov Moldavii, Vip 5, Kišinev.
- Lugovaja, T. V. (1968): Pitanie ščuki v rapone Verhnego Dnepra. — V. sb. »Ribne hozjajstvo« Vip. 3.
- Popova, O. A. (1967): The »predator-prey« relationship among fish. — IN »the biological Basis of freshwater Fish production« Blacwell publ. Oxford and Edinburg.
- Pihu, E. H., Pihu, E. R.: Vostanovlenie razmerov rib zagločenih hišnikombi, po fragmentam ih pozvonočnika. — Vopr. ihtiol., T. 10. Vip. 5.
- Veljović, P. (1980): Odnosi ishrane nekih članova bicoenize u vodenim antropogenim ekosistemima. Doktorska disertacija. Novi Sad.
- Veljović, P. (1982): Beitrag zum der Ichtyofauna des Saveflusses. Internationale Arbeitsgemeinschaft Donauforschung der Societas Internationalis Limnologie Wien.

Primljeno 1. 3. 1985